

femte, at det belønner Angiveri, og for det sjette: Efterbeskatningens Form. Vi foreslog fra vor Side, at man for at opfylde Industriens og Handelens Ønsker om en meget hurtig Gennemførelse af de foreslaaede Skattesatser skulde gennemføre disse som Ændringer i den bestaaende Lov sammen med andre Ændringer, som det var ønskeligt hurtigt at faa gennemført, og at man derefter skulde gaa over til en grundig Behandling af Lovforslagets øvrige Bestemmelser, deriblandt de mange Kontrolbestemmelser; maaske kunde man saa derigennem naa til et Forslag med et mere enkelt Kontrolsystem, der f. Eks. ikke nødvendiggjorde Forbud mod Hjemmearbejde, mod Mellemandhandel og andre efter vor Mening uheldige Bestemmelser. Vi maa imidlertid beklage, at denne Henstilling fra vor Side ikke har vundet Tilslutning hverken hos den højtærede Finansminister eller hos de to Partier, Venstre og Socialdemokratiet, der stillede sig paa det Standpunkt, at Lovforslaget hurtigst skulde gennemføres i uændret Form. Ved Udvalgsbehandlingen har vi faaet det bestemte Indtryk, at det ikke er muligt for os at faa Lovforslaget ændret i den Retning, vi ønsker, og vi har derfor ikke villet paatage os Ansvaret for at sinke Lovforslagets Gennemførelse. Det er alene af Hensyn til Nødvendigheden af at skaffe Statskassen de Indtægter, Lovforslaget tilsigter, og af Hensyn til Industriens og Handelens Ønsker om hurtigt at faa en Ordning paa Forholdene, saa de ved, hvilke Skattesatser de skal regne med, vi kan tiltræde Lovforslaget. Jeg anbefaler mine Partifæller at stemme for Lovforslaget ved tredje Behandling.

Henriette Crone: Jeg synes fremdeles, det er uheldigt, at man fra dette Sted paa Forhaand siger, at der har fundet en ulovlig Strejke Sted, da vi ikke her er i Stand til eller er kompetente til at dømme om det; det er alene den faste Voldgiftsret, som kan bedømme, hvorvidt en Strejke er ulovlig eller ikke.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 42 Stemmer mod 6.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Man foretog dernæst:

Første Behandling af Forslag til Lov om Anvendelse af selvdøde Dyr.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 351).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det foreliggende Lovforslag tilsigter i alt væsentligt at lovfæste den nu bestaaende Kontrol med de saakaldte Destruktionsanstalter, der modtager selvdøde Dyr og afkoger disse, saaledes at det forhindres, at Kød, der er uanvendeligt til Menneskeføde, kommer i Handelen og bliver anvendt paa en Maade, der maa anses for at være sundhedsfarlig. Der gælder her i Landet i Øjeblikket i Henhold til Indenrigsministerens Bekendtgørelse af 5. April 1919 den Bestemmelse, at kun visse Destruktionsanstalter, som er autoriserede dertil af Landbrugsministeren, er berettiget til at modtage selvdøde Dyr fra Landmænd. Denne Bekendtgørelse blev udstedt med et helt andet Formaal for Øje end det, der er Formaalet med nærværende Lovforslag, idet den var foranlediget af den den Gang herskende Fedtknaphed; den tilsigtede en retfærdig Fordeling af de her i Landet forekommende Fedtmængder, derunder ogsaa Affaldsfedt og Dyrefedt. Bestemmelsen har samtidig haft den Virkning, at det har været muligt at gennemføre en Kontrol, som ikke tidligere var til Stede med Hensyn til Anvendelsen af Kød af selvdøde Dyr, og man har i Ministeriet anset det for ønskeligt, inden denne ekstraordinære Bekendtgørelse af 5. April 1919 ophæves, ved Lov at tilvejebringe en Ordning, hvorefter der bibeholdes et passende Antal autoriserede Destruktionsanstalter. Afhændelse af selvdøde Dyr maa kun finde Sted til saadanne Anstalter, for at det derigennem kan være muligt at fortsætte den nu bestaaende Kontrol. I ethvert Land har man strenge Regler paa dette Omraade, og et Lovforslag, som den tidligere Landbrugsminister Kr. Pedersen fremsatte, gik ud paa, at der her i Landet ligesom i Tyskland skulde være ikke blot autoriserede Destruktionsanstalter, men ogsaa Afleveringspligt for Landmændene og fastsatte Priser, hvorefter saadanne selvdøde Dyr skulde betales. Jeg har fundet, at dette var en unødigt streng Fremgangsmaade. Den enkelte Landmand, som har haft det Uheld, at et Husdyr ved Ulykkestilfælde eller paa anden Maade er afgaaet ved